

Η Ιρλανδία του Νότου;

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Όταν με το καλό ο κ. Αντώνης Σαμαράς ανταποδώσει την επίσκεψη του Ιρλανδού πρωθυπουργού Εντα Κένι, θα πρέπει να κάνει μια κυριακάτικη βόλτα στο Δουβλίνο. Θα βρει πολλά μαγαζιά ανοικτά, να ψωνίσει ό,τι τραβά η ψυχή του, μιας κι εκεί δεν υπάρχει νομοθετημένο ωράριο. Θα βρει αλυσίδες φαρμακείων, αλλά και πολλά μικρά, αφού στην Ιρλανδία δεν έχουν πιάσει το υποδεκάμετρο για να προστατεύουν όσους πρόλαβαν να πάρουν την άδεια. Καλά είναι να μιλήσει και με τους ταξιτζήδες, για να διαπιστώσει ότι παίρνουν την άδεια με αυστηρά κριτήρια* σε ό,τι αφορά την παροχή υπηρεσιών, αλλά όχι πληθυσμιακά. Θα δει πολ-

λά και θα καταλάβει ότι, για «να ακολουθήσει η Ελλάδα το επιτυχημένο πρότυπο της Ιρλανδίας», δεν αρκούν οι χαμηλοί συντελεστές φορολογίας «ώστε να μετατραπεί η κρίση σε επιτυχία», όπως δήλωσε ο κ. Σαμαράς. Η Βουλγαρία έχει ακόμη χαμηλότερους συντελεστές, αλλά ουδείς κηρύσσει ότι όνειρό του είναι να κάνει την Ελλάδα, Βουλγαρία του Νότου. Το επιτυχημένο ιρλανδικό πείραμα προϋποθέτει απελευθέρωση της οικονομίας και όχι απλώς flat tax rate που ονειρεύεται ο Έλληνας πρωθυπουργός. Αφήστε δε το γεγονός ότι ακόμη και στην Ιρλανδία δεν υπάρχει ένας συντελεστής εισοδημάτων αλλά και δεύτερος για τα υψηλά εισοδήματα (πάνω από 41.800 ευρώ ανά ζευγάρι).

Η απελευθέρωση της ελληνικής οικονομίας είναι το μεγάλο έλλειμμα στην τρίχρονη προσπάθεια ανάταξης της χώρας και το μεγάλο πρόβλημα που θα βρούμε μπροστά μας.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Διότι, ναι μεν είναι εύλογη η αισιοδοξία που αναπτύχθηκε τον τελευταίο καιρό λόγω καλύτερων δημοσιονομικών αποτελεσμάτων, αλλά η αναπαραγωγή του υπάρχοντος μοντέλου σε χαμηλότερα επίπεδα δεν εγγυάται το βιώσιμο της σταθεροποίησης. Επειτα από πολλές θυσίες του ελλη-

νικού λαού οι αριθμοί βελτιώνονται, αλλά όχι η οικονομία. Οποιοσδήποτε θέλει να επιχειρήσει σήμερα στην Ελλάδα θα έχει τον μεγάλο βραχνά του κράτους, εκατοντάδες περιορισμούς και χιλιάδες διατάξεις, που θα του κάνουν τη ζωή δύ-

σκολη. Με άλλα λόγια, αυτό που επιτύχαμε από τον Μάιο του 2010 είναι να φέρουμε τη ζωή μας στα μέτρα της οικονομίας μας, με όσα δραματικά συνεπάγεται αυτό. Δεν καταφέραμε να ξεκολλήσουμε την οικονομία, για να τη φέρουμε στα επίπεδα της ζωής που θέλουμε. Για να το

επιτύχουμε αυτό, χρειάζονται πολλές παρεμβάσεις που το (δέσμο σε επιμέρους πελατεϊκές ομάδες) πολιτικό σύστημα δεν τολμάει να κάνει. Και αυτό δεν αφορά μόνο τη δομή και διάρθρωση του Δημοσίου, όπου σε ζητήματα αξιοκρατίας οπισθοχωρούμε. Αφορά κάθε πτυχή του κοινού μας βίου, όπου δυστυχώς η σκιά του κράτους είναι βαριά. Αφορά τις αδειοδοτήσεις των νέων επιχειρήσεων, τη λειτουργία τους, το φορολογικό σύστημα που συνεχίζει να είναι δαιδαλώδες, αφορά ακόμη και τις εισφορές στην Εργατική Εστία, η οποία καταργήθηκε, αλλά εργαζόμενοι και εργοδότες συνεχίζουν να την πληρώνουν.

Γι' αυτό είναι καλά να κλεί-

σουμε τα αυτιά μας στα περί «θωρακισμένης οικονομίας», που εσχάτως άρχισαν να ξανακούγονται. Η οικονομία μας έγινε βιώσιμη και όχι ισχυρή. Αν και δείχνει κάποια σημάδια κινητικότητας, παραμένει στην εντατική, έχοντας τα σωληνάρια των εταίρων να την κρατούν στη ζωή.

Ηρθε η στιγμή να αφήσουμε την οικονομία να πετάξει. Αυτό σημαίνει δομικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες τον τελευταίο χρόνο έχουν παγώσει. Μπορεί να τις κάνει η τρικομματική κυβέρνηση υπό τον κ. Σαμαρά; Πιθανώς. Ο πρωθυπουργός μάς εξέπληξε θετικά μία φορά συνεχίζοντας το σταθεροποιητικό πρόγραμμα που προηγουμένως λυσαλέα πολεμούσε.

Με προδώσαν οι φίλοι μου...

Μας έμεινε πάντως η απορία: Ο Πρόεδρος κατάλαβε ότι δεν γίνεται να κυβερνάς μια χώρα με φίλεις; Διότι το είχε κι ο άλλος το κουσούρι και νομίζαμε ότι με την αλλαγή δεν θα το ξαναβρούμε μπροστά μας. Αλλά, μάλλον, ατυχήσαμε. Η ιστορία συνεχίζεται.

Ήταν πρώτα οι φίλεις με την Μέρκελ και τους άλλους, που θα βοηθήσουν για ένα καλύτερο μνημόνιο, αλλά στο δια ταύτα του έκαναν τα χειρότερα του φίλου τους. Μετά ήταν ο Ντάουερ. Τόσες φίλεις, τόσες πλάτες που του έκανε όλα τα προηγούμενα χρόνια ο Αναστασιάδης, νόμιζε ότι υπερβάλλουν όσοι τον κατηγορούν για τα βρώμικα παιχνίδια του. Και τώρα τα κάνει και στον ίδιο.

Μέχρι που αναγκάστηκε να στείλει επιστολή στον Μπαν Κι Μουν να τον κα-

ταγγείλει. Διότι, τον κάλυψε καλά - καλά και μόλις βρήκε ευκαιρία ο άλλος του βάζει τρικλοποδιές.

Του έστησε παγίδα με το δήθεν κοινωνικό δείπνο, που το μετέτρεψε σε πολιτικό σάλπισμα νέου γύρου διαπραγματεύσεων, την ώρα που ο «φίλος» δέχτηκε και το έγγραφο με τις συγκλίσεις λέγοντας ότι το ζήτησε ο ίδιος για να μην αναγκαστεί να του το απορρίψει δημοσίως, όπως επέβαλλαν οι προεκλογικές δεσμεύσεις του.

Κι αυτός, αντί να το εκτιμήσει, έβαλε τους υπαλλήλους του να τηλεφωνούν στο Προεδρικό και να ρωτούν αν θα παρευρίσκεται και ο διαπραγματευτής στο δείπνο για να του κρατήσουν θέση. Ποιος διαπραγματευτής, ποιων διαπραγματεύσεων; Αυτών που ο «φίλος»

Ο φιλελεύθερος

του εξήγησε ότι δεν μπορεί να ξεκινήσει τώρα γιατί είναι στριμωγμένος με τα άλλα και δεν το σηκώνει κι αυτό το βάρος. Πού να δείξει κατανόηση ο ακατανόμαστος! Το βιολί του. Ότι έκανε του πρώην, κάνει και του νυν.

Ένα είναι το γεγονός. Σε σέβονται εχθροί και φίλοι μόνο όταν πολεμάς για τα δίκαια συμφέροντα της πατρίδας σου. Χωρίς φίλεις, χωρίς εκπτώσεις και χωρίς προκαταβολικά δώρα για να δείχνεις δήθεν μεγαλοψυχία.

Στο κάτω - κάτω, δεν πολεμάς για να αδικήσεις κανέναν, ούτε καν αυτούς που σε αδικούν. Καθαρές κουβέντες. Τι λέει το διεθνές δίκαιο και η κοινή λογική; Ε, αυτό μόνο διεκδικείς και τίποτε περισσότερο. Εξάλλου, ως γνωστό, δεν διαθέτουμε άλλο όπλο εκτός από το δίκαιο.

Η ΑΥΓΗ

Οι success δημοσκοπήσεις του success story

Κατατρόπωσε του καθηγητές και μετά πήγε στην Κίνα να το γιορτάσει με τους ομότεχνούς του Σαολίν. Τέτοιο success story σαν του Σαμαρά δεν θα μπορούσε να μην έχει και success δημοσκοπήσεις. Δύο εμφανίσθηκαν την Κυριακή, μία στο «Πρώτο θέμα» και μία στον «Ελεύθερο Τύπο» και οι δύο έδειξαν ότι η ΝΔ προηγείται του ΣΥΡΙΖΑ με 2,4%. Και οι δύο 2,4%, όσο το στατιστικό σφάλμα, που και έξω να πέσουμε, που λέει ο λόγος, τα ρίχνουμε στην άμμη τη στατιστική και ξεμπερδεύουμε. Πάντως, ρε παιδιά, αν είναι να βγάξετε τα ίδια ακριβώς αποτελέσματα, καλύτερα να συγχωνευθείτε, να μειώσετε και τα έξοδα.

Οι δημοσκοπήσεις χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, σε αυτές που δείχνουν πρώτη την ΝΔ και σε αυτές που δείχνουν πρώτο τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτές που δείχνουν πρώτη τη ΝΔ είναι μείζονα πολιτικά γεγονότα, τις προβάλλουμε, τις αναδεικνύουμε, τις αναλύουμε, γράφουμε άρθρα, σπίνουμε τηλεοπτικές εκπομπές, μέχρι και ο Σόϊμπλε τις επικαλείται, για να αποδείξει ότι οι έλληνες επικροτούν την πολιτική της λιτότητας και κοιτάζτε και εσείς οι άλλοι ευρωπαίοι να κάνετε τα ίδια. Μην σας πάρει ο διάολος.

Οι δημοσκοπήσεις που δείχνουν πρώτο τον ΣΥΡΙΖΑ είναι σαν κάτι μαύρα πουλιά που μπαίνουν ξαφνικά μέσα στο σαλόνι, την ώρα που η οικογένεια τρώει το μεσημεριανό της. Όλοι πανικοβάλλονται και κάνουν ό,τι μπορούν για να τα διώξουν από το δωμάτιο, άλλος με εφημερίδα, άλλος με σκουπόξυλο, άλλος με τηλεκοντρόλ. Ακόμη και τα ΜΜΕ που τις παραγγέλνουν τις θάβουν βαθιά στο χώμα και ρίχνουν από πάνω και λίγο τσιμεντάκι, δια παν ενδεχόμενο.

Οι success δημοσκοπήσεις έδειξαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε 0,8%, η ΝΔ κέρδισε 1%, οπότε η διαφορά πήγε στο 2,4%, εύρημα πολύ θετικό για τον ΣΥΡΙΖΑ, καθώς οι ίδιες εταιρείες τον έδειχναν πέρυσι τον Μάιο στο 7,5% και στην πέμπτη θέση. Έδειξαν όμως και κάτι άλλο οι success δημοσκοπήσεις: Ενώ η ΝΔ αντέχει, οι άλλοι δύο κυβερνητικοί εταίροι καταρρέουν, το ΠΑΣΟΚ είναι κοντά στο 4,5% και η ΔΗΜΑΡ στο 3,8%, με τάση εντόνως πτωτική και για τους δύο. Έχουμε δηλαδή έναν ισχυρό κυβερνητικό πόλο που βαστάει το μαγαζί και δύο ισχνούς, που αν γίνουν σύντομα εκλογές, κινδυνεύουν να μην μπουν στην Βουλή. Χάρη σας κάνει ο Αντώνης που σας κρατάει στη δουλειά του, Φώτη μου και Βαγγέλη μου.

Ωραίο σκηνικό. Και γίνεται ακόμη ωραιότερο ενόψει την σημερινής συνάντησης των τριών στο Μαξίμου, εκεί όπου ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης θα τρίξουν τα δόντια στον Σαμαρά για το αντιπαρατασιακό. Δεν θέλω να προκαταλαμβάνω καταστάσεις, αλλά μάλλον θα χρειαστούν οδοντίατρο. Να πάνε στον Νεονάκη.

Αν θέλετε τη γνώμη μου, καλό είναι εκεί στη ΝΔ να μην πολυχαιρόσατε με τις δημοσκοπήσεις. Και ο Άκης ο Τσοχατζόπουλος, όταν έμπλεξε με τη δικαιοσύνη, προσέλαβε εταιρεία δημοσκοπήσεων για να του φτιάξει το ίματζ και τώρα κινδυνεύει να φάει 4.500 χρόνια φυλακή.

Γκουλάγκ

Τη λέξη «γκουλάγκ» η ελληνική κοινή γνώμη την έμαθε στις αρχές της δεκαετίας του '70. Τότε που κυκλοφόρησε και στην Ελλάδα το βιβλίο του Σοβιετικού αντιφρονούντα Αλεξάντρ Σολζενίτσα «Αρχιπέλαγος Γκουλάγκ» και η χούντα, εμπλουτίζοντας την αντικομμουνιστική-αντισοβιετική προπαγάνδα της, το διαφήμιζε περίπου σαν ευαγγέλιο.

Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για λέξη, αλλά για αρχικά της σοβιετικής κρατικής υπηρεσίας που επέδρασε τα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας. Μετατράπηκε όμως σε λέξη και στη συνέχεια κατέστη συνώνυμο των τόπων εξορίας. Η ειρωνεία είναι ότι στη χώρα μας τα «γκουλάγκ» τα έκαναν καραμέλα αυτοί που είχαν εμπνεύσει και υλοποιήσει «σύγχρονους Παρθενώνες», όπως η Μακρόνησος, η Γυάρος και άλλες παρόμοιες... άβολες «λέξεις».

Προ ημερών, τα «γκουλάγκ» επανήλθαν στην επικαιρότητα. Όχι από τον Σλοβένο συγγραφέα Σλαβόι Ζίτσεκ, που (προφανώς αστειευόμενος, αφού ο ίδιος έχει καταδικαστεί προ πολλού αυτές τις αντιλήψεις) «απέληψε» να βγάλει «εισιτήριο για τα γκουλάγκ, σε όσους δεν ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ», αλλά από

την ομάδα μαύρης προπαγάνδας της Ν.Δ., που το πήρε είδηση μια βδομάδα μετά και έσπευσε να το διασπείρει στα (πάντα πρόθυμα να αναπαράγουν ό,τι πετάει κι ό,τι κολυμπάει, αρκεί να χτυπάει την Αριστερά) ΜΜΕ.

Μόνο που τα πραγματικά γκουλάγκ είναι ήδη εδώ. Και είναι γεμάτα από κόσμο. Συνωστίζονται σ' αυτά εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι και ανασφάλιστοι. Άνθρωποι που δεν έχουν πια τη δυνατότητα να αγοράσουν ψωμί, γάλα, φρούτα για τα παιδιά τους. Άνθρωποι που ψάχνουν στα σκουπίδια και κοιμούνται στα παγκάκια και τα πεζοδρόμια. Καταστηματαρχές που αναγκάζονται να βάλουν λουκέτο. Νέοι που ψάχνονται να φύγουν από την Ελλάδα, μήπως βρουν κάποιο μεροκάματο. Φοιτητές που υποχρεώνονται να διακόψουν βιαίως τις σπουδές τους, επειδή η οικογένειά τους αδυνατεί να τους στηρίξει οικονομικά. Επαγγελματίες, υπάλληλοι, εργάτες που υποχρεώνονται να δουλεύουν ακόμη περισσότερο και να αμείβονται ακόμη λιγότερο, ίσα ίσα για να περνάει όχι ο μήνας αλλά ένα κλάσμα του. Συνταξιούχοι που σφίγγουν ακόμη πιο πολύ το ζωνάρι, μπας και καταφέρουν να εξοικονομήσουν λίγο χαρτζιλίκι, όχι για να εγγόνα

τους, αλλά για τα παιδιά τους! Για όλους αυτούς τους ανθρώπους, ποια καθάρματα έβγαλαν εισιτήριο για τα «γκουλάγκ»; Ποια παχύδερμα τους καταδίκασαν σε καταναγκαστική ανέχεια; Ποια λιπαρά (και στον εγκέφαλο και στο πορτοφόλι) δίποδα τους ξεριζώσαν τη ζωή, τα όνειρα, το χαμόγελο; Και γιατί οι ένοχοι αυτών των εγκλημάτων «ειρήνης» να μη σαπίσουν, σπάζοντας πέτρες σε κάποια αληθινά γκουλάγκ;

ΜΙΚΡΑ ΙΝΤΕΡΝΕΤΙΚΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ:

- «Το μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού συστήματος, τα δομημένα συμφέροντα και η μιντιοκρατία τοποθετούν τον πρώην πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη εκτός κάρδρου κριτικής». Periodista

- «Η αυτοσαποκαλούμενη εναλλακτική ενημέρωση από τα εκατοντάδες μπλογκς είτε κατευθύνεται από τους ίδιους τους κίτρινους δημοσιογράφους, που λυμάνονται τα ΜΜΕ, είτε αναπαράγει τις ίδιες σαθρές νοσοτροπίες». Γαλαξιάρχης

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ:

Κάτω τα βρωμόκερά σας από το Σκοπευτήριο της Καισαριανής, ιερόσυλοι!

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ